27/05/2020

“Να ξεκινάει η μέρα σας με την προσευχή και να τελειώνει με την προσευχή”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Λαμία ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για την Αναστάσιμη Αγρυπνία της Αποδόσεως της Εορτής του Πάσχα. Κατά την Ιερά Αγρυπνία διαβάστηκε η Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου.

Στο τέλος της Ιεράς Αγρυπνίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών μίλησε στο εκκλησίασμα τονίζοντας “Πολλά πράγματα μπορεί να πει κανείς για κάθε πράγμα στη ζωή και το πιο εύκολο που μπορεί να κάνει είναι να ασκεί κριτική, για το κάθε τι. Η κριτική και δη η κατάκριση είναι το πιο εύκολο πράγμα. Αυτό όμως, που καλούνται να κάνουν οι άνθρωποι που έχουν ευθύνη, που αισθάνονται ότι δεν είναι στον κόσμο τυχαία όντα που βρέθηκαν, αλλά άνθρωποι με προορισμό, με στόχο, με οράματα και με ευθύνη μέσα στην κοινωνία, είναι να κοιτάμε μπροστά και όχι να ψάχνουμε παντού να βρίσκουμε σκιές”.

Δείτε το σχετικό βίντεο με την ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Διαβάστε την ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

“Αγαπητοί μου και εκλεκτοί μου Άρχοντες, κ. Αντιπεριφερειάρχα, κ. Δήμαρχε, αγαπητοί μου Πατέρες και αγαπητοί μου αδελφοί.

Μας αξίωσε η αγάπη του Θεού, μέσα από μία περίοδο δοκιμασίας, μέσα από μία περίοδο αγωνίας, μέσα από μία περίοδο αβεβαιότητας και πολλών ενδεχομένως ερωτηματικών, να βρεθούμε σήμερα στο Ναό του Θεού, να καταφέρουμε να προλάβουμε μαζί να ψάλλουμε το Χριστός Ανέστη, το τελευταίο Χριστός Ανέστη, την τελευταία Πασχάλια Θεία Λειτουργία απόψε, να ευχηθούμε ο ένας στον άλλον και έτσι να πορευθούμε σε μία νέα περίοδο και σε μία νέα φάση της ζωής μας.

Να δοξάσουμε τον Άγιο Θεό πού βρισκόμαστε σε αυτό το σημείο σήμερα και μάλιστα, την περιοχή μας, την όμορφη και ευλογημένη από τον Θεό Φθιώτιδα, χωρίς να έχουμε αποχαιρετήσει από αυτό τον κόσμο κανέναν άνθρωπο, ένεκα της πανδημίας και ένεκα της ασθένειας. Αυτό και μόνο αποτελεί ένα λόγο για να ευχαριστήσουμε το Θεό, όχι γιατί εμείς είμαστε οι εκλεκτοί του Θεού και οι άλλοι άνθρωποι είναι σε δεύτερη μοίρα ή σε μειονεκτική θέση, όπου εθρήνησαν και έχασαν ανθρώπους τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, αλλά γιατί έδειξε το έλεος Του και ίσως και για έναν παραπάνω λόγο: Διότι πολλές φορές η δική μας περιοχή δοκιμάζεται από το θάνατο κάθε μέρα, με τροχαία ατυχήματα, με άλλες δυσκολίες και ίσως ο Θεός μας λυπήθηκε και γι’ αυτό και μας προφύλαξε από αυτήν την περιπέτεια και από αυτή τη δοκιμασία.

Έχει μεγάλη σημασία , αδελφοί μου, όχι το να σκαλίζουμε το παρελθόν και να γίνεται το παρελθόν αφορμή διαιρέσεων ή διχογνωμιών ή γκρίνιας. Πολλά πράγματα μπορεί να πει κανείς για κάθε πράγμα στη ζωή και το πιο εύκολο που μπορεί να κάνει είναι να ασκεί κριτική, για το κάθε τι. Η κριτική και δη η κατάκριση είναι το πιο εύκολο πράγμα. Αυτό όμως, που καλούνται να κάνουν οι άνθρωποι που έχουν ευθύνη, που αισθάνονται ότι δεν είναι στον κόσμο τυχαία όντα που βρέθηκαν, αλλά άνθρωποι με προορισμό, με στόχο, με οράματα και με ευθύνη μέσα στην κοινωνία, είναι να κοιτάμε μπροστά και όχι να ψάχνουμε παντού να βρίσκουμε σκιές. Για φανταστείτε πόσο τραγικό θα είναι, εμείς στη Φθιώτιδα ή στην Ελλάδα γενικότερα, που σε αυτή την πανδημία, είναι κοινή ομολογία ότι τα

πήγαμε καλά, να αρχίσουμε να γκρινιάζουμε και να αρχίσουμε πάλι να τρωγόμαστε και να αρχίσουμε να λέμε, ότι φταίει το ένα ή ότι φταίει το άλλο, τι έπρεπε να γίνει, έπρεπε να γίνει αλλιώς.

Θα προτιμούσαμε να έχει επιτρέψει ο Θεός να έχουμε χιλιάδες νεκρούς; Να κάνουμε κάθε μέρα κηδείες; Αυτό θα θέλαμε;

Να δοξάζουμε λοιπόν τον Θεό, να ευχαριστούμε το Θεό, διότι σε Αυτόν οφειλεται κάθε ευεργεσία, έστω και αν δυσκολευτήκαμε και πονέσαμε. Εμείς είμαστε μια κατηγορία ανθρώπων που πόνεσε πάρα πολύ. Οι άνθρωποι της Εκκλησίας και άνθρωποι της Εκκλησίας δεν είναι μόνο οι ιερωμένοι, είμαστε όλοι ανεξαιρέτως, όλοι οι άνθρωποι, οι οποίοι αγαπούν τον Χριστό, αγαπούν τη λειτουργική ζωή, αγαπούν τη λατρευτική ζωή πονέσαμε σε απίστευτο βαθμό. Και φυσικά ευχόμεθα αυτό που ζήσαμε φέτος, το φετινό Πάσχα, να μην το ξαναζήσουμε ποτέ στη ζωή μας και είμαι σίγουρος, ότι αν κλάψουμε για αυτό, αν προσευχηθούμε στο Θεό, αν παρακαλέσουμε τον Θεό με όλη μας την δύναμη, πράγματι δεν θα ξαναζήσουμε τέτοια εμπειρία. Την ζήσαμε όμως και εφόσον την ζήσαμε, από μας εξαρτάται να την φιλοσοφήσουμε και να την αξιοποιήσουμε μέσα μας, επαναλαμβάνω, όχι για μεμψιμοιρία και για γκρίνια, αλλά για να λάβουμε ορθά μηνύματα και ορθά διδάγματα, για το πώς θα προχωρήσουμε μπροστά στη ζωή μας, πώς θα προχωρήσουμε στην καθημερινότητά μας και κυρίως να εκτιμήσουμε ο,τι στερηθήκαμε και ότι χάσαμε, να εκτιμήσουμε την αξία που έχει το να βρισκόμαστε επί το αυτό, την αξία που έχει να βρισκόμαστε στην Εκκλησία, την αξία που έχει να μπορούμε να επικοινωνούμε, να χαιρόμαστε ο ένας την παρουσία του άλλου, να βρισκόμαστε σε συνάξεις, σε πανηγύρι, σε χαρές, όλοι μαζί. Να σκεφτούμε όλα όσα στερηθήκαμε και να επανεκτιμήσουμε τη ζωή, μας όπως πραγματικά αξίζει.

Στην αποψινή μας Αγρυπνία, που έχουμε μαζί μας και τους εκπροσώπους της τοπικής Αυτοδιοικήσεως, θα ήθελα στα πρόσωπά σας, να μεταφέρετε την ευχαριστία μου και την ευγνωμοσύνη μου σε όλους τους λειτουργούς της Δημόσιας Διοίκησης εν γένει, σε όποια κατηγορία και σε όποια διακονία και αν βρέθηκε ή βρίσκεται ο καθένας, γιατί δεν υπάρχει κανένας πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας, όλοι είμαστε εξίσου πολύτιμοι, όπου κι αν βρισκόμαστε, και σε αυτή τη συλλογική προσπάθεια, όλοι έδειξαν τον καλύτερό τους εαυτό και για αυτό τους ευλογούμε και ευχόμεθα ο Θεός να δίνει δύναμη και κουράγιο και πάντοτε έτσι να ασκούμε τα καθήκοντά μας όλοι όσοι έχουμε θέσεις διακονίας και ευθύνης και υπηρετούμε το κοινό καλό.

Και εύχομαι ολόψυχα και ολοκάρδια αδερφοί μου, όπως προσευχήθηκατε τις δύσκολες ημέρες στο προσκυνητάρι του σπιτιού σας, στο εικονοστάσι του σπιτιού

σας, στις εικόνες του δωματίου σας, που κλάψατε, που γονατίσατε και θα έλεγα, που κλάψατε μαζί μου, που κλάψαμε μαζί, που γονατίσαμε μαζί, που πιάσατε και εσείς τον Επιτάφιο μαζί με μένα και μαζί με τους Πατέρες που τον λιτανέψαμε μέσα εδώ στο Ναό, μην εγκαταλείψετε αυτό το εικονοστάσι του σπιτιού, μην εγκαταλείψετε αυτό το προσκυνητάρι και μην παύετε να ξεκινάτε την προσευχή σας από το σπίτι και να την τελειώνετε στο σπίτι. Να ξεκινάει η μέρα σας με την προσευχή και να τελειώνει με την προσευχή. Όσο κουρασμένοι και να γυρίζετε το βράδυ, όσα προβλήματα κι αν έχετε, μην κλείσετε ποτέ τα μάτια σας χωρίς να κάνετε τουλάχιστον το σταυρό σας και χωρίς να πείτε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Θεό της Αγάπης, που μας δίνει τη δυνατότητα να έχουμε ένα στρώμα και ένα κρεβάτι για να απλώσουμε το σώμα μας να ξεκουραστεί και όταν το πρωί ανοίγουμε τα μάτια μας και πάλι, πριν από ο,τιδήποτε άλλο δοξολογείστε τον Θεό, ευχαριστείστε τον Θεό που μας έχει στη ζωή, που μας ανοίγει τα μάτια, που μας δίνει την όρεξη, τη δύναμη να ξεκινήσουμε μία νέα ημέρα για το δύσκολο αγώνα της ζωής.

Με αυτές τις ευχές και με πολλή πολλή αγάπη πραγματικά μέσα από την καρδιά μου εύχομαι σε όλους σας ανεξαιρέτως, η ζωή μας να είναι πατημένη και εναρμονισμένη στα χνάρια του Αναστημένου Ιησού. Η ζωή μας να είναι οδός Αναστάσεως, πορεία Αναστάσεως, πορεία Αναστάσιμη.

Από μας εξαρτάται αδερφοί μου, αν ο κόσμος θα μπορέσει να πει καρδιακά μέσα στην ψυχή του το Αληθώς Ανέστη. Από τη δική μας μαρτυρία, από το αν εμείς μαρτυρούμε και αποκαλύπτουμε και φανερώνουμε την Ανάσταση του Χριστού μέσα στον κόσμο.

Και πώς θα τη φανερώσουμε; Θα τη φανερώσουμε με αισιοδοξία. Πώς θα την φανερώσουμε; Θα τη φανερώσουμε με δουλειά. Πώς θα τη φανερώσουμε; Θα την φανερώσουμε με αγάπη. Πώς θα την φανερώσουμε; Θα την φανερώσουμε με συγχωρητικότητα. Πώς θα τη φανερώσουμε; Θα την φανερώσουμε με αλληλεγγύη, με ενδιαφέρον για τον άλλον, με νοιάξιμο για τον άλλον, όχι με κλείσιμο στον εαυτό μας.

Πώς θα πούμε το Χριστός Ανέστη και θα το λέμε κάθε μέρα της ζωής μας; Μονάχα με την συγχώρηση, μονάχα με την κατανόηση, μονάχα με την επιείκεια, μονάχα με τον καλό τον λογισμό και με την καλή τη σκέψη, μονάχα με την καλοσύνη, μονάχα με τη μαλακή καρδιά, μονάχα με την καλή και αγαθή προαίρεση. Αυτό είναι η Ανάσταση, τόσο απλή είναι η Ανάσταση αλλά και τόσο σπουδαία. Η Ανάσταση είναι το πεπρωμένο μας, η Ανάσταση είναι το μέλλον μας, η Ανάσταση είναι η Πατρίδα μας, η Ανάσταση είναι το χωριό μας, η Ανάσταση είναι το σπιτικό μας, η Ανάσταση είναι η επιλογή της ζωής μας.

Ζήστε την Ανάσταση αδερφοί μου. Ζήστε κάθε μέρα την Ανάσταση, χαρείτε την Ανάσταση, γεμίστε Ανάσταση, φάτε Ανάσταση, πιείτε Ανάσταση, κολυμπήστε στην Ανάσταση. Κάνετε τα πάντα στη ζωή σας ,στην καρδιά σας, στο μυαλό σας, στην ψυχή σας, στα όνειρά σας, κάνετε τα πάντα Ανάσταση.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα! Χριστός Ανέστη!».

Δείτε σχετικό βίντεο:

Δείτε φωτογραφίες:

Περισσότερες φωτογραφίες πατώντας εδώ!